

Els comptes de la Generalitat ▶ El ple parlamentari

Pàgines 2 a 4 <<<

Uns nous pressupostos obliguen tot Govern a mostrar les seves cartes i a explicar les seves prioritats. Els pressupostos de la Generalitat aprovats ahir s'han elaborat amb la premissa de complir l'objectiu de dèficit de l'1%, que representa un ajustament addicional de 1.980 milions d'euros. Un ajustament que el Govern ha previst realitzar per la via de l'increment dels ingressos, i evitar així noves retallades en relació a la despesa de l'any 2013. Hi estarem atents.

El percentatge és bo, però la xifra no. Tot i que el 71% de la despesa del 2014 serà social, benestar, salut i educació sumen 2.200 milions menys que el 2010. A més, la despesa social per habitant se situa en 1.901 euros, el mateix nivell del 2004. El pressupost de Benestar Social i Fa-

Anàlisi

Àngels Guiteras

PRESIDENTA DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

Entre llums i ombres

mília, que és de 1.978 milions d'euros, es manté pràcticament igual que la despesa del 2013, però després de 251 milions menys que el pressupost inicial del 2012.

Si parlem de xifres socials, el pressupost té llums i ombres. Són positius: l'augment en 43 milions d'euros del pressupost de la renda mínima d'inserció; la recuperació dels programes de rehabilitació de reclu-

sos amb 2,3 milions; l'ampliació en 1,8 milions del pressupost per a beques menjador, o els 7 milions destinats a nous ajuts d'habitatge per a aturats de llarga durada, anunciats ahir pel conseller **Santi Vila**. Es tracta de mesures clarament insuficients davant la magnitud de les necessitats socials, però que estan en la bona direcció.

A l'altra banda, les ombres prin-

cipals, a criteri de la Taula del Tercer Sector, són tres: el sistema de la dependència, les polítiques actives d'ocupació i el parc d'habitatges de lloguer social. En dependència la situació és gravíssima, amb una retallada gradual de drets, una disminució de 4.500 beneficiaris i un col·lapse econòmic del sistema, a causa també de les tisorades de l'Estat. Les polítiques actives d'ocupació, que es nodreixen també de recursos estatals, tampoc no aixequen el cap, amb una disminució constant de recursos i programes en un context d'atur desbocat i joves sense sortida. I en habitatge, seguim sense comptar amb una política ambiciosa d'ampliació del parc públic d'habitatges de lloguer social, tant per manca de capacitat inversora del Govern català com per la negativa

dels bancs a cedir part del seu enorme estoc d'habitatges buits.

Amb aquestes xifres no es reduirà ni la pobresa ni la desigualtat que estan augmentant al nostre país. La contenció de la inversió social per reduir la pobresa i la desigualtat ens portarà a un menor creixement i a un increment de les desigualtats. L'increment de les desigualtats i la pobresa no només són conseqüència, si no causa de la crisi; i només una forta inversió en polítiques socials recuperarà el consum i millorarà els recursos humans i el capital social que es necessita per aconseguir la recuperació estable d'una crisi que és sobretot social i després econòmica. Aquesta és la raó principal per la qual no podem estar d'acord amb la xifra, malgrat que recolzem les prioritats del pressupost. ≡

EL DILEMA SOCIALISTA

ALBERT BERTRAN

▶▶ Castigats ▶ Núria Ventura, Marina Geli i Joan Ignasi Elena, al fons, a la quarta i última fila del grup parlamentari del PSC, ahir.

se'ls va recomanar no participar en l'habitual reunió dels diputats una hora abans de l'inici del ple.

El malestar dels corrents crítics pel tracte dispensat per la direcció es va canalitzar a través d'una carta que Avancem, la plataforma d'Elena, va remetre a la tarda al president del comitè de garanties del PSC, Joan Torres, que té a les seves mans el futur dels dissidents. En la missiva, enviada també als predecessors de Navarro al capdavant del partit, Raimon Obiols, Narcís Serra i José Montilla, els crítics denuncien l'«assetjament» als diputats i una «pressió psicològica» fora de tot «marc ètic». Sol·liciten a Torres una «reflexió» sobre les formes de Navarro i el seu entorn.

Geli va compartir el seu neguit als passadissos amb alguns companys, com Collboni, Sampere i Núria Segú (que avui defensarà una moció sobre salut mental que li corresponia a l'exconsellera, i amb la cúpula d'ICV: Joan Herrera, Dolors Camats i Jaume Bosch. Es desconeix si van aprofitar per convidar-la a l'assemblea de l'1 de febrer en què volen formalitzar l'oferta d'unitat a l'esquerra desencantada amb el PSC i ERC.

Al racó de pensar

Navarro confina els seus diputats rebels a l'última fila del grup i els convida a no participar en la reunió prèvia al ple ≡ **Els crítics del PSC** denuncien 'mobbing' de la direcció

|| **JOSE RICO**
BARCELONA

A un professor que vulgui castigar tres alumnes entremaliats que s'han portat malament mai se li acudiria asseure'ls junts i al fons de la classe. Els estaria deixant camp lliure per seguir fent entremaliades, tret que el seu propòsit sigui sotmetre'ls a l'escarni públic de ser assenyalats amb el dit perquè, ruboritzats, demanin perdó. Aquesta és la lògica que sembla haver imposat el líder del PSC, Pere Navarro, per posar fi a les males passades dels

dirigents i diputats díscols: aïllar-los dins del partit per forçar-los a un acte de contricció o a tirar la tovallola per esgotament.

L'estratègia de pressió va quedar públicament representada ahir a l'hemicicle del Parlament amb el confinament de Joan Ignasi Elena, Marina Geli i Núria Ventura dins del grup parlamentari del PSC. Es van asseure tots tres junts, però separats de la resta dels seus coreligionaris i postergats a l'última de les quatre files que ara ocupen els 20 diputats socialistes. Ni tan sols podran conversar

durant els plens amb els seus companys de carnet perquè al seu voltant només hi tenen diputats de Ciutadans.

Un tracte sobre el qual els diputats van haver de fer esforços per intentar treure-hi importància. «Des que vaig deixar la Primària, les cadires on m'assec m'importen molt poc», va ironitzar Elena. De totes maneres, tots tres estaven avisats de la seva nova condició de persones no grates en el grup, més enllà fins i tot de les suspensions cautelars decretades aquesta setmana. Segons fonts del partit,

El cisma socialista va acaparar el primer ple de l'any, en què Mas es va mofar del líder del PSC

Maroni i la cohesió

Lluny de rebaixar el suflé, les represàlies de Navarro als seus diputats rebels van contribuir a fer que el focus polític i mediàtic no donés ni un mínim respir a la bancada socialista en el primer ple ordinari de l'any. Tampoc hi va ajudar la rebotada que Artur Mas va clavar a Navarro en la sessió de control al recordar-li, per a total sorpresa seva, que el líder del PSOE, Alfredo Pérez Rubalcaba, es va reunir anys enrere amb el mateix polític xenòfob (Roberto Maroni, de la Lliga Nord) la visita del qual a la Generalitat va censurar ahir el líder del PSC.

Tampoc va resultar afortunada l'apel·lació de Navarro al «diàleg» i la «cohesió», a compte del referèndum. Mas es va desfogar: «Prendré com un exemple la seva manera d'actuar per fomentar el diàleg. És una bona escola». ≡